

Republika Hrvatska
Općinski sud u Zlataru
Stalna služba u Zaboku
Zabok, Matije Gupca 22

Poslovni broj Pn-4/2026.-26.

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Zlataru, Stalna služba u Zaboku, po sutkinji Karolini Balen, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja mr. sc. Zvonka Marušića iz Zaboka, M. Gupca 130, OIB: 52356452269, protiv tuženika Republike Hrvatske, OIB: 52634238587, Ministarstvo pravosuđa, uprave i digitalne transformacije, kojeg zastupa Općinsko državno odvjetništvo u Zlataru, radi naknade štete, nakon dana 25. kolovoza 2026. zaključene javne glavne rasprave u nazočnosti tužitelja i zakonske zastupnice tuženika – zamjenice Općinske državne odvjetnice u Zlataru, Aleksandre Vučković te državnoodvjetničke vježbenice Maje Postonjski Đurkan, na ročištu za objavu i uručenje presude dana 30. rujna 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

„Nalaže se tuženiku Republici Hrvatskoj da tužitelju isplati:

1. 591.859,31 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 3. veljače 2021. do isplate, na ime imovinske štete;
2. 596.919,13 kn sa zakonskom zateznom kamatom od dospijeca pojedinačnih iznosa utvrđenih presudom Općinskog suda u Zaboku, posl. br. 4 P-488/11-139 pa do isplate;
3. 107.595,86 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 29. studenoga 2011. do isplate;
4. 663,61 EUR, pristojba, sa zakonskom zateznom kamatom od 14. travnja 2023. do isplate;
5. 332,00 EUR, pristojba, sa zakonskom zateznom kamatom od 25. veljače 2026. do isplate

6. troškove ovog parničnog postupka sa zakonskom zateznom kamatom od dana donošenja presude do isplate;
7. 5.000,00 EUR, sa zakonskom zateznom kamatom od dana podnošenja tužbe do isplate, na ime nematerijalne štete.“

II. Nalaže se tužitelju naknaditi tuženiku parnični trošak u iznosu od 2.888,00 EUR, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je u tužbi naveo da u smislu čl. 105. st. 1. Zakona o sudovima predlaže naložiti tuženiku isplatiti tužitelju iznose od 591.859,31 kn, 596.919,13 kn, 107.595,86 kn, 663,61 EUR, sve uz zakonsku zateznu kamatu, kao i naknaditi mu troškove parničnog postupka.

1.1. Poziva se na početak parničnog postupka u predmetu P-687/2002 u kojem je Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje podnio dana 8. studenoga 2002. protiv tužitelja kod ovoga suda tužbu radi isplate iznosa od 124.956,21 kn pozivajući se na navodnu "odluku o popisu dijagnostičkih i terapijskih postupaka" koja nije bila priložena tužbi, nije bila objavljena, niti je ikada stupila na snagu te nije postojala. Tužitelj je zdravstvene usluge obračunavao sukladno važećem ugovoru i propisima te je u istom postupku istaknuo protutužbeni zahtjev radi isplate izvršenih, a neplaćenih zdravstvenih usluga u iznosu od 596.919,13 kn. Presudom ranijeg Općinskog suda u Zaboku poslovni broj P-488/11-139 od 29. studenoga 2011. odbijen je tužbeni zahtjev Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje, u cijelosti je prihvaćen protutužbeni zahtjev tužitelja, dosuđena je glavnica, kamate i parnični troškovi. Presuda je pravomoćna čime je tužitelj stekao konačno i ustavno zaštićeno imovinsko pravo.

1.2. Tužitelj nadalje tvrdi da je presudom Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj GŽ-3568/2017-54 od 1. prosinca 2020. ukinuta presuda ranijeg Općinskog suda u Zaboku te je tužitelj bio prisiljen izvršiti isplatu iznosa od 591.859,31 kn, čime mu je nastala izravna imovinska šteta. Poziva se na čl. 48. Ustava Republike Hrvatske i čl. 1. Protokola br. 1. Europske konvencije o ljudskim pravima i na povredu pravne sigurnosti i prava vlasništva.

1.3. Unatoč pravomoćnoj presudi ranijeg Općinskog suda u Zaboku poslovni broj P-488/11-139 tužitelju do danas nije omogućeno ostvarenje tog prava. U parničnim predmetima ovoga suda poslovni broj P-177/2023 i Pn-1/2025 sudovi nisu meritorno odlučili o odgovornosti Republike Hrvatske za štetu zbog neizvršenja pravomoćne presude, već su tužbe odbijene ili odbačene iz procesnih razloga. Budući da pravomoćna sudska presuda do dana podnošenja ove tužbe nije izvršena, protupravno stanje i nastanak štete traju neprekidno, predstavljaju trajno protupravno stanje koje neprekidno proizvodi novu imovinsku štetu tužitelju, posljedično šteta nastaje i traje kontinuirano, zbog čega ne može nastupiti zastara tražbine naknade štete niti postoji zapreka pravomoćno presuđene stvari.

1.4. Ovom tužbom ne zahtijeva se ponovno odlučivanje o istoj stvari, već se zahtijeva naknada štete nastale zbog nezakonitog i nepravilnog rada sudova neizvršenjem pravomoćne presude. Zahtjev državnom odvjetništvu je podnesen i odbijen, čime je ispunjena procesna pretpostavka iz čl. 186. a Zakona o parničnom postupku. Smatra da

sukladno načelu zabrane dvostrukog terećenja stranke nije dužan platiti novu sudsku pristojbu jer je već platio sudske pristojbe u predmetima ovoga suda poslovni broj P-177/2023 i Pn-1/2025. Također smatra da nije dužan snositi troškove državnog odvjetništva, budući da državno odvjetništvo nije odvjetnik u smislu odvjetničke tarife, da zastupa Republiku Hrvatsku po službenoj dužnosti te da troškovi njihovog rada terete državni proračun, a ne protivnu stranku.

2. Tuženik je u odgovoru na tužbu osporio tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti. Prvenstveno je predložio pozvati tužitelja na ispravak tužbe jer je ista nerazumljiva i ne sadržava sve što je potrebno da bi se po njoj moglo postupati.

2.1. Pravomoćnom presudom ovoga suda poslovni broj P-177/2023.-23. od 29. srpnja 2024. odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja Zvonka Marušića radi utvrđenja ništetnosti i naknade štete. Iz obrazloženja navedene presude proizlazi da je tužitelj tvrdio da mu je nezakonitim radom Županijskog suda u Zagrebu, odnosno donošenjem presude poslovni broj GŽ-3568/17 od 1. prosinca 2020. nanesena šteta. Budući da isto tvrdi i u predmetnoj tužbi, istaknut je prigovor presuđene stvari.

2.2. Podredno, tužitelj uz tužbu nije dostavio dokaz da se prije podnošenja tužbe obratio zahtjevom za mirno rješenje spora stvarno i mjesno nadležnom državnim odvjetništvu i dokaz da zahtjev nije prihvaćen ili da o njemu nije odlučeno u roku od tri mjeseca od dana podnošenja zahtjeva. Stoga nije ispunjena procesna pretpostavka dopustivosti tužbe te je predloženo istu odbaciti.

2.3. Opće pretpostavke odgovornosti države za štetu u smislu čl. 105. Zakona o sudovima jesu nezakonit i nepravilan rad suda, postojanje štete koja je zbog toga nastala, ali i uzročna veza između nezakonitog i nepravilnog rada suda i nastale štete. Te pretpostavke moraju se kumulativno ispuniti. Pritom se nezakonit rad očituje kao postupanje suprotno zakonu, drugom propisu ili općem aktu, odnosno kao propuštanje da se primijeni zakon, drugi propis ili opći akt. Nepravilan rad očituje se kao činjenje ili nečinjenje suprotno propisanom ili uobičajenom načinu obavljanja djelatnosti. Pogrešna primjena postupovnih odredbi ili pogrešna primjena materijalnog prava ne može se sama po sebi smatrati nezakonitim radom. Da da bi se radilo o nezakonitom radu, a imajući u vidu samostalnost i neovisnost sudstva općenito i svakog suca u konkretnom postupku, mora biti riječ o izuzetno teškim povredama zakona koje su posljedica proizvoljnog tumačenja i samovoljne primjene mjerodavnog prava (istog je stava Vrhovni sud Republike Hrvatske u presudi broj: Rev-2075/12-2 od 11. veljače 2015.).

2.4. Nadalje, razlog za pretpostavku zakonitosti pravomoćne odluke jest opća pravna sigurnost. Stoga pravomoćnost znači da utvrđenje sadržaja prava ili pravnog odnosa u sudskoj odluci treba smatrati istinitim, dok bi preispitivanje zakonitosti pravomoćnih odluka u postupcima i parnicama radi naknade štete zbog nezakonitog ili nepravilnog rada sudaca dovelo do relativiziranja pravnih učinaka pravomoćnosti.

2.5. U konkretnom slučaju nema osnove ni dokaza za zaključak da se radi o nezakonitom ili nepravilnom radu suda, nema protupravnosti u postupanju suda niti su kumulativno ispunjene i dokazane ostale pretpostavke odgovornosti Republike Hrvatske za štetu. Naknadno je istaknut i prigovor zastare. Zato je predloženo odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan uz naknadu troškova parničnog postupka tuženiku.

3. Tužitelj je naknadnim podnescima dodatno pojašnjavao i dopunjavao činjenične navode tužbe i tužbeni zahtjev, a djelomično i ispravljao iste. Rješenjem od 5. ožujka 2026. tužitelj je pozvan na dopunu i ispravak tužbe na način da dostavi dokaz da se prije podnošenja tužbe obratio sa zahtjevom za mirno rješenje spora stvarno i mjesno nadležnom državnim odvjetništvu u odnosu na sve novčane iznose naknade štete koji su obuhvaćeni ovom tužbom te dokaz o tome da zahtjev za mirno rješenje spora nije prihvaćen ili da o njemu nije odlučeno u roku od tri mjeseca od dana podnošenja zahtjeva.

3.1. Tužitelj se na isto rješenje očitovao navodeći da je prije podnošenja ove tužbe podnio zahtjev za mirno rješenje spora nadležnom državnim odvjetništvu te je tome priložio odgovor na tužbu tuženika iz parničnog predmeta ovoga suda poslovni broj P-177/2023 od 25. rujna 2023. iz sadržaja kojeg proizlazi da je tužitelj podnosio zahtjeve za mirno rješenje spora koji su po sadržaju i pravno relevantnim podacima te po osnovi istovjetni u činjeničnoj i pravnoj strukturi tužbenom zahtjevu iz tog parničnog predmeta. Tužitelj je i nakon podnošenja ove tužbe nadležnom državnim odvjetništvu podnio novi prijedlog za mirno rješenje spora.

3.2. Naknadno se tužitelj poziva i na povredu načela legitimnog očekivanja jer pravomoćna sudska presuda kojom je utvrđeno određeno imovinsko pravo stvara kod stranke legitimno očekivanje da će joj to pravo biti omogućeno i ostvareno u pravnom poretku države te da takvo legitimno očekivanje predstavlja oblik imovine u smislu čl. 1. Protokola br. 1. uz Europsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda. Naknadnim postupanjem sudova došlo je do povrede legitimnog očekivanja tužitelja i zadiranja u njegovo pravo vlasništva, što predstavlja nedopušteno miješanje države u mirno uživanje imovine suprotno čl. 1. Protokola br. 1. uz spomenutu konvenciju. Poziva se i na sudsku praksu Europskog suda za ljudska prava prema kojoj izvršenje pravomoćne sudske odluke predstavlja sastavni dio prava na pošteno suđenje. Naveo je da obuhvat cijele tražbine i dvostruka šteta proizlaze iz neizvršenja pravomoćne presude općinskog suda koja je tužitelju utvrdila pravo na naknadu i zbog prisilne isplate iznosa dosuđenog nezakonitom presudom županijskog suda, iako je prvostupanjska presuda bila u korist tužitelja. Obje štete proizlaze iz kontinuiranog protupravnog stanja, nepravovremenog i nezakonitog postupanja sudova te je dovoljno obuhvatiti cjelokupnu tražbinu, a ne dokazivati svaku pojedinu stavku. Postavljanje obveze dostave dokaza za svaki pojedini iznos predstavlja neopravdan procesni uvjet, suprotan principima ekonomičnosti i pristupa sudu. Nadalje je istaknuo da se u parničnom predmetu po tužbi poslovnog broja P-687/2002 sudilo pogrešnoj osobi, da se odluka odnosi na osobe zaposlene u zdravstvenoj ustanovi, a tužitelj je bio privatnik, da je presuda donesena u sudskom postupku bez procesne osnove i pogrešnoj osobi, u presudi GŽ-3568/2017-54 nije odlučivalo o presudi ranijeg Općinskog suda u Zaboku poslovni broj P-488/11-139 od 29. studenoga 2011., već o presudi ovoga suda poslovni broj Pn-2/16-195 od 28. travnja 2017. iz čega proizlazi da je predmet odlučivanja drukčiji parnični postupak, da su činjenice i procesne okolnosti različite, da postoji nepodudarnost u oznakama spisa i sadržaju osporavane odluke te je odlučivano o pogrešnom spisu i o pogrešno tuženoj osobi. Neizvršenje pravomoćne presude poslovnog broja P-488/11-139 od 29. studenoga 2011. predstavlja povredu načela pravne sigurnosti, vladavine prava i propuštanje države da osigura učinkovitu sudsku zaštitu. Smatra da između postupanja sudova i nastale imovinske i neimovinske štete postoji izravna i nedvojbeno uzročna veza, a šteta se sastoji u nemogućnosti ostvarivanja pravomoćno dosuđenog iznosa, gubitku raspolaganja sredstvima i kontinuiranom umanjenju imovine. Visina imovinske štete u cijelosti odgovara iznosima utvrđenim u izreci pravomoćne presude ranijeg

Općinskog suda u Zaboku poslovni broj P-488/11-139 i Županijskog suda u Zagrebu sa zateznim kamatama te se radi o presuđenim iznosima i o visini štete se više ne može raspravljati, već samo o odgovornosti tuženika za njezino neizvršenje. U spis je naknadno dostavio i zapisnik ranijeg Općinskog suda u Zaboku u parničnom predmetu poslovnog broja P-687/2002 od 18. prosinca 2002. na kojem je, kako tvrdi tužitelj, utvrđeno da ne postoji procesna osnova za tadašnju tužbu, dok je utvrđena osnova za protutužbu. Istaknuo je i da je radi izvršenja presude Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj GŽ-3568/2017-54 od 1. prosinca 2020. bio primoran prodati obiteljski stan te je dana 3. veljače 2021. uplatio iznos od 591.859,31 kn, čime je tog dana nastala stvarna, neposredna i novčano izražena imovinska šteta.

3.3. Podneskom od 24. ožujka 2026. tužitelj je precizirao tužbeni zahtjev na način da je osim do tada istaknutih zahtjeva, zatražio i iznos od 5.000,00 EUR na ime neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti sa zakonskim zateznim kamatama od dana podnošenja tužbe pa do isplate. Isti obrazlaže na način da je tijekom trajanja postupka kroz više od 20 godina, medijskog eksponiranja predmeta, javne objave navoda kojima se tužitelja prikazuje kao osobu koja nezakonito postupa odnosno kao počinitelja kaznenog djela i kao osobu koja je protupravno pribavila imovinsku korist, došlo do formiranja krivnje tužitelja prije donošenja pravomoćne sudske odluke i stigmatiziranje tužitelja u javnosti. Time je došlo do ozbiljne povrede časti, ugleda i dostojanstva tužitelja što je negativno utjecalo na njegov profesionalni i osobni integritet. Dugotrajnost postupka, pravna nesigurnost i neizvršenje pravomoćne presude uzrokovali su kod tužitelja kontinuirani psihički stres, osjećaj neizvjesnosti i narušeno zdravstveno stanje, dugotrajne poteškoće sa spavanjem i svakodnevnim funkcioniranjem, što sve predstavlja povredu prava osobnosti u smislu čl. 19. Zakona o obveznim odnosima.

4. Sud je u dokaznom postupku izvršio uvid u tužbu za naknadu štete tužitelja Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje, Područni ured Krapina, protiv tuženika Specijalističke ortodontske ordinacije mr. sc. Zvonko Marušić dr. stom. spec. ortodont na str. 5 spisa, u presudu i rješenje Županijskog suda u Zagrebu na str. 21-26 spisa pod poslovnim brojem GŽ-3568/2017-54 od 1. prosinca 2020., u potvrdu o uplati iznosa od 591.859,31 kn od 3. veljače 2021. na str. 27 spisa, u informaciju o nalogu plaćanja iznosa od 6,64 EUR na str. 30 spisa, u odgovor Općinskog državnog odvjetništva u Zlataru na zahtjev za mirno rješenje spora od 5. prosinca 2021. na str. 31-33 spisa, u odgovor na tužbu Općinskog državnog odvjetništva u Zlataru u parnici ovoga suda poslovni broj P-177/2023 od 25. rujna 2023. na str. 55-57 spisa, u novinske članke Večernjeg lista od 3. lipnja i 12. lipnja 2004. na str. 69-70 spisa, u presudu i rješenje ovoga suda poslovni broj P-177/2023-23 od 29. srpnja 2024. na str. 79-87 spisa, s klauzulom pravomoćnosti na str. 88 spisa, u zapisnik od 18. prosinca 2002. u parničnom predmetu ranijeg Općinskog suda u Zaboku poslovni broj P-687/2002-3 u prilogu podneska tužitelja od 19. svibnja 2026. te je izvršio uvid u parnične predmete ovoga suda poslovni broj P-177/2023, Pn-1/2025 i Pn-2/2016.

5. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, a i na temelju rezultata cjelokupnog postupka u skladu s čl. 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25, u daljnjem tekstu ZPP-a) sud je utvrdio da tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

6. Tuženikov prigovor presuđene stvari nije osnovan. To iz razloga što je pravomoćnom presudom i rješenjem ovoga suda poslovni broj P-177/2023-23 od 29. srpnja 2024. meritorno odlučeno o tužbenom zahtjevu tužitelja na isplatu iznosa od 60.840,72 kn sa

zakonskim zateznim kamatama tekućim od 28. travnja 2017. pa do isplate i to temeljem presude ovoga suda poslovni broj Pn-2/2016-195 od 28. travnja 2017. na način da je isti tužbeni zahtjev odbijen kao neosnovan. Iz obrazloženja iste presude utvrđeno je da se radi o iznosu koji se odnosi na trošak tuženika u parničnom predmetu ovoga suda poslovni broj Pn-2/2016 kojeg je tužitelj utužio kao naknadu štete u parničnom predmetu ovoga suda poslovni broj P-177/2023 također po osnovi čl. 105. Zakona o sudovima. Tužbeni zahtjevi u ovom predmetu ne obuhvaćaju isplatu troškova dosuđenih tamošnjem tuženiku u parničnom predmetu ovoga suda poslovni broj Pn-2/2016 na koje je obavezan tužitelj te se u tom dijelu ne može raditi o presuđenoj stvari.

6.1. U odnosu na preostali zahtjev u parničnom predmetu ovoga suda poslovni broj P-177/2023 tužba je odbačena kao nedopuštena i to u odnosu na tužbeni zahtjev na preinačenje presude Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj GŽ-3568/2017 od 1. prosinca 2020. i na "provođenje" presude ranijeg Općinskog suda u Zaboku poslovni broj P-488/2011 od 29. studenoga 2011. Takav tužbeni zahtjev nije postavljen u ovom predmetu te se ni u tom dijelu ne može raditi o presuđenoj stvari, a posebno zbog toga što je u tom dijelu tužba odbačena te se o tom tužbenom zahtjevu nije meritorno odlučivalo.

6.2. U odnosu na procesnu pretpostavku za podnošenje tužbe protiv Republike Hrvatske obraćanjem nadležnom državnom odvjetništvu radi pokušaja mirnog rješenja spora, valja reći da se tužitelj prije podnošenja ove tužbe radi naknade štete obratio nekoliko puta nadležnom državnom odvjetništvu sa zahtjevom radi naknade štete iz čl. 186. a ZPP-a koji su zahtjevi otklonjeni kao neosnovani, a što je tužitelj naknadno dostavio u spis. Iako je tužitelj već po istoj osnovi podnosio tužbe protiv Republike Hrvatske, sud smatra da je tužitelj prilaganjem ovoj novoj tužbi prijašnjeg odgovora na njegov zahtjev ispunio svoju obvezu iz čl. 186. a ZPP-a te da se ne mora državnom odvjetništvu prije podnošenja nove tužbe ponovno obratiti s novim zahtjevom bez obzira na djelomične razlike u činjeničnim supstratima tužbe. Pritom se uzima u obzir svrha postupka iz čl. 186. a ZPP-a i činjenica da je već poznat stav Republike Hrvatske s njim u vezi. U ovoj je parnici tuženik već u odgovoru na tužbu osporio tužbeni zahtjev istim argumentima kojim ga je osporio i u odgovoru na zahtjev tužitelja prije pokretanja prethodne parnice ovoga suda poslovni broj P-177/2023, tužitelj je taj odgovor priložio predmetnoj tužbi čime je ispunjena svrha postupka obaveznog prethodnog pokušaja mirnog rješenja spora. Pravni osnov tužbenog zahtjeva je u svakom slučaju ostao isti – naknada štete zbog nezakonitog i nepravilnog rada sudaca.

7. Uvidom u presudu ranijeg Općinskog suda u Zaboku poslovni broj P-488/2011-139 od 29. studenoga 2011. na str. 6-20 spisa utvrđeno je da je istom presudom odbijen tužbeni zahtjev tužitelja Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje, Područni ured Krapina, na isplatu naknade štete u iznosu od 124.956,21 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 6. rujna 2001. pa do isplate, a prihvaćen je protutužbeni zahtjev Zvonka Marušića kao vlasnika Specijalističke ortodonske ordinacije Zabok, Trg D. Domjanića 6 na isplatu iznosa od 596.919,13 kn za izvršene ortodonske usluge u specijalističkom konzilijarnoj zdravstvenoj zaštiti sa zakonskom zateznom kamatom od 26. lipnja 2004. pa nadalje do isplate. Također je istom presudom odbijen dio protutužbenog zahtjeva Zvonka Marušića u iznosu od 63.249,58 kn te je naloženo Hrvatskom zavodu za zdravstveno osiguranje da Zvonku Marušiću plati troškove parničnog postupka u iznosu od 138.155,86 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 30. studenoga 2011. pa do isplate, a Zvonku Marušiću je naloženo naknaditi Hrvatskom zavodu za zdravstveno osiguranje troškove parničnog postupka u iznosu od 37.465,80 kn.

8. Uvidom u presudu i rješenje Županijskog suda u Zagrebu na str. 21-26 spisa pod brojem GŽ-3568/2017-54 od 1. prosinca 2020. utvrđeno je da je istom odlukom djelomično preinačena presuda ovoga suda poslovni broj Pn-2/2016-195 od 28. travnja 2017. u izreci pod točkom I. i III. te je suđeno da je Zvonko Marušić dužan platiti Hrvatskom zavodu za zdravstveno osiguranje naknadu štete u iznosu od 124.959,21 kn sa zateznom kamatom od 6. rujna 2021. pa nadalje kao i troškove postupka u iznosu od 146.322,70 kn sa zateznom kamatom od dana 28. travnja 2017. do isplate, a odbijen je zahtjev Zvonka Marušića za naknadom troškova postupka. Istom je odlukom potvrđena prvostupanjska presuda pod navedenim poslovnim brojem u izreci pod točkom II. Također je odbijen zahtjev tuženika-protutužitelja za naknadom troška žalbe.

9. Uvidom u rješenje ovoga suda poslovni broj Pn-1/2025-18 od 3. prosinca 2025. utvrđeno je da je istim odbačena tužba zaprimljena kod ovoga suda 14. siječnja 2025., a ispravljena podnescima od 18. veljače 2025. i 24. veljače 2025. kao nepotpuna.

10. Uvidom u presudu i rješenje ovoga suda poslovni broj P-177/2023-23 od 29. srpnja 2024. na str. 79-87 spisa, s klauzulom pravomoćnosti na str. 88 spisa utvrđeno je da je istom odlukom odbijen tužbeni zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 60.840,72 kn s kamatama tekućim od 28. travnja 2017. do isplate temeljem presude poslovni broj Pn-2/2016-195 od 28. travnja 2017. kao neosnovan, a ujedno je odbačena tužba tužitelja kao nedopuštena u odnosu na tužbene zahtjeva tužitelja na preinačenje presude Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj GŽ-3568/2017-54 od 1. prosinca 2020. na način da se naloži tuženiku Republici Hrvatskoj platiti tužitelju Zvonku Marušiću naknadu štete u iznosu od 124.959,21 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 6. rujna 2021. pa do isplate, kao i troškove postupka u iznosu od 146.322,79 kn sa zateznom kamatom tekućom od 28. travnja 2017. pa do isplate i na provođenje presude ranijeg Općinskog suda u Zaboku poslovni broj P-488/2011-139 od 29. studenoga 2011. pod rednim brojem II. i IV. radi naknade štete od 596.919,13 kn s kamatama do isplate te dosuđenih troškova u iznosu od 138.155,86 kn uz zatezne kamate tekuće od 19. studenoga 2011. do isplate. Ujedno je istom odlukom naloženo tužitelju naknaditi tuženiku parnični trošak u iznosu od 2.866,80 EUR.

11. Uvidom u parnični predmet ovoga suda poslovni broj P-177/2023 utvrđeno je da je navedena presuda ovoga suda poslovni broj P-177/2023-23 od 28. srpnja 2024. potvrđena presudom i rješenjem Županijskog suda u Puli – Pola poslovni broj GŽ-1272/2024-2 od 16. rujna 2024. te da je dana 28. svibnja 2025. u tom predmetu donijeto rješenje kojim je odbačen prijedlog za ponavljanje postupka tužitelja Zvonka Marušića kao nepravovremen.

12. Uvidom u parnični predmet ovoga suda poslovni broj Pn-1/2025 utvrđeno je da je rješenjem od 3. prosinca 2025. odbačena kao nepotpuna tužba tužitelja Zvonka Marušića radi naknade štete protiv Republike Hrvatske u iznosu od 95.809,73 EUR te na istu odluku nije izjavljena žalba.

13. Uvidom u parnični predmet ovoga suda poslovni broj Pn-2/2016 utvrđeno je da je isti vođen povodom tužbe tužitelja Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje protiv tuženika Specijalističke ortodontske ordinacije mr. sc. Zvonko Marušić, dr. stom. spec. ortodont iz Zaboka te da je isti predmet započet podnošenjem tužbe 8. studenoga 2002. pod poslovnim brojem P-687/2002, da je isti predmet kasnije dobio oznaku poslovnog broja P-488/2011, potom Pu P-1042/2015 i potom Pn-2/2016. Tužba u tom predmetu

podnijeta je radi plaćanja naknade štete u iznosu od 124.956,21 kn, a tuženik Zvonko Marušić je u istom predmetu podnio protutužbu na plaćanje iznosa od 136.403,27 kn sa zakonskom zateznom kamatom od podnošenja tužbe pa do isplate, a kasnije naznačeni iznos bio je 596.919,13 kn. U tom predmetu je dana 29. studenoga 2011. donijela presuda ranijeg Općinskog suda u Zaboku broj P-488/2011 kojom je odbijen tužbeni zahtjev tužitelja na isplatu iznosa od 124.956,21 kn sa zatraženom zakonskom zateznom kamatom, a prihvaćen je protutužbeni zahtjev Zvonka Marušića za isplatu iznosa od 596.919,13 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 26. lipnja 2004. pa do isplate uz odbijanja dijela protutužbenog zahtjeva u iznosu od 63.249,58 kn. Presudom Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj Gžn-432/2012 od 3. studenoga 2015. ukinuta je presuda ranijeg Općinskog suda u Zaboku od 29. studenoga 2011. u pobijanom dijelu pod točkama I., II., IV. i V. izreke nakon čega je postupak nastavljen pod novim poslovnim brojem Pn-2/2016. Presudom ovoga suda poslovni broj Pn-2/2016 od 28. travnja 2017. odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja na isplatu iznosa od 124.959,21 kn sa zatraženom zakonskom kamatom od 6. rujna 2001. do isplate te je odbijen i protutužbeni zahtjev na isplatu iznosa od 596.919,13 kn sa kamatom od 26. lipnja 2004. do isplate. Presudom Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj Gž-3568/2017 od 1. prosinca 2020. djelomično je preinačena prvostupanjska odluka od 28. travnja 2017. na način da je naloženo tuženiku-protutužitelju platiti tužitelju-protutuženiku naknadu štete u iznosu od 124.959,21 kn sa kamatom tekućom od 6. rujna 2001. do isplate i troškove postupka od 146.322,70 kn sa kamatom od 28. travnja 2017. do isplate. Istom je odlukom potvrđena prvostupanjska presuda od 28. travnja 2017. u izreci pod točkom II. kojom je odbijen protutužbeni zahtjev na isplatu iznosa od 596.919,13 kn sa zateznom kamatom od 26. lipnja 2004. do isplate, a po prijedlogu za dopuštenje revizije tuženika-protutužitelja Vrhovni sud Republike Hrvatske je rješenjem odbacio prijedlog za dopuštenje revizije, dok je Ustavni sud Republike Hrvatske rješenjem od 22. travnja 2021. donio rješenje kojim je odbacio ustavnu tužbu u tom predmetu.

14. Suprotno činjeničnim navodima tužitelja, uvidom u parnični predmet ovoga suda poslovni broj Pn-2/2016, koji je nosio ranije oznake poslovnog broj P-687/2002 i P-488/11, utvrđeno je da je prvostupanjska presuda ranijeg poslovnog broja P-488/11 od 29. studenoga 2011. ukinuta presudom Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj Gžn-432/2012 od 3. studenoga 2015. u pobijanom dijelu pod točkama I., II., IV. i V. izreke, što znači kako u odluci o tužbenom zahtjevu (točka I. izreke) tako i u odluci o protutužbenom zahtjevu (točka II. izreke) i u dijelu koji se odnosi na parnični trošak, to je nedvojbeno da upravo ta prvostupanjska presuda poslovnog broja P-488/11 od 29. studenoga 2011. nije postala pravomoćna niti je mogla postati ovršna.

14.1. Kako je ista prvostupanjska presuda ukinuta, to ista ne postoji u ukinutom dijelu i nije mogla u ukinutim dijelovima postati ovršna te je otpala eventualna osnova po kojoj bi se temeljem iste mogla provoditi ovrha ili pak dobrovoljno ispunjenje. Zato nalozi za plaćanje određenih novčanih iznosa po istoj presudi kako u odnosu na glavnicu, zakonsku zateznu kamatu, tako i u odnosu na parnični trošak više ne postoje.

15. Zakon o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 145/23, 155/23, 69/26, u daljnjem tekstu: ZOO) u čl. 1045. st. 1. propisuje da tko drugome prouzroči štetu, dužan je naknaditi je ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje.

15.1. Po čl. 1046. ZOO-a šteta je umanjeње nečije imovine (obična šteta), sprječavanje njezina povećanja (izmakla korist) i povreda prava osobnosti (neimovinska šteta).

15.2. Po čl. 19. st. 1. i 2. ZOO-a svaka fizička i pravna osoba ima pravo na zaštitu svojih prava osobnosti pod pretpostavkama utvrđenim zakonom. Pod pravima osobnosti u smislu ovoga Zakona razumijevaju se prava na život, tjelesno i duševno zdravlje, ugled, čast, dostojanstvo, ime, privatnost osobnog i obiteljskog života, slobodu i dr.

16. Po čl. 105. Zakona o sudovima ("Narodne novine", broj 28/13, 33/15, 82/15, 82/16, 67/18, 126/19, 130/20, 21/22, 60/22, 16/23, 155/23, 36/24 i 136/25, u daljnjem tekstu: ZS) propisano je da Republika Hrvatska odgovara za štetu koju stranci u postupku nanese sudac svojim nezakonitim ili nepravilnim radom u obnašanju sudačke dužnosti.

16.1. Nezakonit rad suca očituje se u postupanju suprotnom zakonu, drugom propisu ili općem aktu odnosno kao propuštanje primjene zakona, drugog propisa ili općeg akta, dok se nepravilan rad očituje kao činjenje ili nečinjenje suprotno uobičajenom ili propisanom načinu obavljanja djelatnosti. U konkretnom slučaju, suprotno stavu tužitelja, nije utvrđeno da je postojao nezakonit rad suca u smislu da je sudac postupao protivno zakonu, drugom propisu, općem aktu ili je propustio primijeniti zakon, drugi propis ili opći akt. Pritom se pogrešna primjena postupovnih odredbi nekog zakona ili pogrešna primjena materijalnog prava ne može samo po sebi smatrati nezakonitim radom u smislu čl. 105. st. 1. ZS, obzirom na samostalnost i neovisnost sudstva općenito i svakog suca u konkretnom postupku. Pogrešna primjena materijalnog prava ili pogrešno pravno stajalište nije nezakoniti rad u smislu čl. 105. st. 1. ZS niti je u smislu te odredbe nezakoniti rad suca u svakoj sudskoj odluci koju je viši sud ukinuo i vratio na ponovljeni postupak ili preinačio. Da bi se radilo o nezakonitom radu mora se raditi o izuzetno teškim povredama zakona koje su posljedica proizvoljnog tumačenja i samovoljne primjene mjerodavnog prava.

17. Da bi se utvrdilo postojanje odgovornosti države za štetu moraju se ispuniti sve pretpostavke odštetne odgovornosti te je tužitelj trebao dokazati da je postojao propust ili štetna radnja suca koja bi bila nezakonita ili nepravilna i u uzročnoj vezi s utuženom štetom. Postupanje sudaca u sporu koji je završen odlukom poslovni broj GŽ-3568/17 Županijskog suda u Zagrebu (protiv koje je odbačen prijedlog za izjavljivanje revizije, odnosno ustavna tužba) bilo je u skladu s odredbama mjerodavnog materijalnog i procesnog prava, dakle nije bilo nikakvog protuzakonitog postupanja suda, arbitrarnosti ni samovolje. Kontrolu sudske odluke u određenoj mjeri izvršio je i Vrhovni sud Republike Hrvatske, a ista je bila i predmetom ustavnosudskog postupka.

18. Tužitelj je prema potvrdi od 3. veljače 2021. isplatio Hrvatskom zavodu za zdravstveno osiguranje iznos od 591.859,31 kn što obuhvaća i zatezne kamate. Pritom valja reći da je ista uplata izvršena sukladno ovršnoj ispravi – pravomoćnoj presudi Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj GŽ-3568/2017. Prema čl. 6. st. 3. ZS-a svatko je dužan poštivati pravomoćnu i ovršnu sudsku odluku i njoj se pokoriti te ispunjenje obveze iz ove presude ne predstavlja nikakvu štetnu radnju.

19. Budući je presuda ranijeg Općinskog suda u Zaboku poslovni broj P-488/11 od 29. studenoga 2011. nepostojeća u spornom dijelu jer je ukinuta presudom Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj GŽn-432/2012 i predmet vraćen sudu prvog stupnja na ponovni postupak koji se nastavio voditi pod poslovnim brojem Pn-2/2016, to je kasnijom pravomoćnom sudskom odlukom odbijen protutužbeni zahtjev Zvonka Marušića protiv Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje na plaćanje iznosa glavnice od 596.919,13

kn te isti iznos ne može predstavljati štetu tužitelju u ovom predmetu za koju bi bila odgovorna Republika Hrvatska, niti je odbijanje takvog protutužbenog zahtjeva (kao i zahtjeva za naknadom parničnog troška) od strane nadležnih sudova bilo kakva štetna radnja koja bi u tom iznosu dovela do štete u istom iznosu za tužitelja. Također se ne može raditi o presuđenoj stvari jer su stranke u parničnom predmetu poslovni broj Pn-2/2016 bile Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje i Zvonko Marušić, dok je uz tužitelja u ovom predmetu stranka – Republika Hrvatska, dakle, radi se o različitim strankama te ne može postojati objektivni ni subjektivni identitet sporova.

19.1. Posljedično, ni plaćanje sudskih pristojbi u parničnim predmetima ovoga suda poslovni broj P-177/23 i Pn-1/25, niti u ostalim naknadno pokrenutim postupcima radi naknade štete i sl. zbog prethodno donesenih prvostupanijskih i drugostupanijskih odluka, ne može predstavljati štetu za tužitelja za koju bi bila odgovorna Republika Hrvatska time da prema čl. 4. Zakona o sudskim pristojbama ("Narodne novine", broj 118/18 i 51/23) pristojbena obveza nastaje samim podnošenjem bilo koje tužbe sudu, a nije dokazano da bi naplata sudskih pristojbi bila posljedica nepravilnog i nezakonitog rada sudaca, a pogotovo ne zbog neizvršenja prvostupanijske presude koja je u međuvremenu ukinuta.

19.2. Naknada neimovinske štete činjenično je i pravno obrazložena kao posljedica dugotrajnog neizvršenja pravomoćne presude koja je ukinuta te iz istih, već obrazloženih razloga, neizvršenje nepostojeće, ukinute presude suda prvog stupnja, ne može predstavljati štetnu radnju tuženika, niti je ta presuda mogla postati pravomoćna ni ovršna. Zato ne postoje elementi odgovornosti Republike Hrvatske za neimovinsku štetu tužitelju, a pogotovo ne postoji uzročna veza između postupanja tuženika i ovog vida štete tužitelju. Također nije utvrđena veza postupanja tuženika i medijske objave u kojima se spominje tužitelj.

19.3. Zaključno se ističe da za tužiteljeve isplate znatnih novčanih iznosa po osnovi pravomoćnih sudskih odluka nije odgovorna Republika Hrvatska, niti je pravomoćno odbijanje tužbenih (protutužbenih) zahtjeva tužitelja nastalo štetnim radnjama Republike Hrvatske odnosno nepravilnim i nezakonitim radom sudaca.

19.4. Tuženikov prigovor zastare je uslijed odbijanja tužbenih zahtjeva tužitelja postao bespredmetan, no iako ne utječe na odluku suda u ovom predmetu, ipak valja reći da prema čl. 230. st. 1. ZOO-a tražbina naknade štete zastarijeva u roku od 3 godine od dana saznanja za štetu i počinitelja. Od dana dostave sudske odluke o pravomoćnom odbijanju protutužbenog zahtjeva od 596.919,13 kn, ukidanja odluke o troškovima postupka u zatraženom iznosu od 107.595,86 kn te saznanja tužitelja da je pravomoćnom sudskom odlukom obavezan na podmirenje tražbine Hrvatskom zavodu za zdravstveno osiguranje u iznosu od 591.859,31 kn prošlo je više od 3 godine.

20. Odluka o parničnom trošku temelji se na čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a, a visina istog odmjerena je u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", broj 138/23 i 107/25), a kao vrijednost predmeta spora valja uzeti novčanu vrijednost ukupno postavljenih tužbenih zahtjeva tužitelja. Pritom je visina nagrade odmjerena unutar zatraženih iznosa.

20.1. Prema čl. 163. ZPP-a odredbe o troškovima primjenjuju se i na stranke što ih zastupa državno odvjetništvo. U tom slučaju troškovi postupka obuhvaćaju i iznos koji bi se stranci priznao na ime nagrade odvjetniku.

20.2. Parnični trošak tuženika obuhvaća trošak sastava odgovora na tužbu (tbr. 8/1 - zatraženih 722 boda) i zastupanja na ročištu 25. kolovoza 2026. (tbr. 9/1 - zatraženih 722 boda), što ukupno iznosi 1.444,00 boda ili 2.888,00 EUR računajući vrijednost jednog boda od 2,00 EUR.

21. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci.

U Zaboku 30. rujna 2026.

Sutkinja

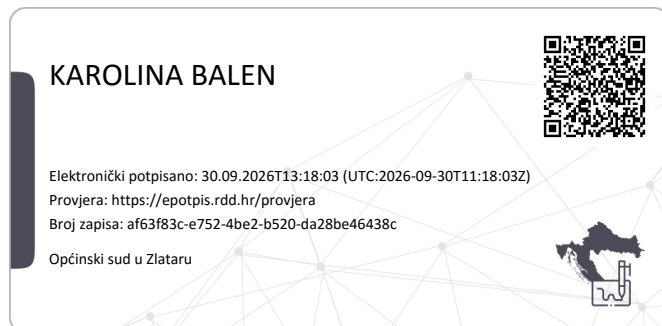
Karolina Balen

Uputa o pravu na žalbu:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku od 15 dana od dana uručenja ovjerenog prijepisa iste, putem ovog suda nadležnom županijskom sudu. Ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu i uručenje presude, rok za žalbu teče od dana objave, a ukoliko stranka nije uredno obaviještena o ročištu za objavu i uručenje, rok za žalbu teče od dana dostave.

Dostaviti:

1. Mr. sc. Zvonko Marušić, Zabok, Matije Gupca 130, uz rješenje o pristojbi za sudsku pristojbu na presudu
2. ODO Zlatar na broj P-DO-9/2026
3. eOglasna ploča suda

Broj zapisa: **9-3088d-edffe**

Kontrolni broj: **072c8-784cc-2a95a**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Zlataru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.